השבת של רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך.. (ג, כד)

בכל פרשת דברים, עוסק משה רבנו להאיר הדעת הקדוש להודיע גדל רחמנות של ה' יתברך על ישראל לעולם, אף על פי שעשו מה שעשו, אף על פי כן עדיין ה' עמהם וכו'. ומחזקם בזה, ואומר להם: לא תיראום וכו'. וכן בפרשת ואתחנן מדבר בזה הרבה בעניין עליונים למטה ותחתונים למעלה, שהוא עיקר הדעת (כמובא בלקוטי תנינא - סימן ז), לידע שעיקר גדֻלת ה' יתברך נתגלה על ידי האדם הזה שבזה העולם דייקא, כי המלאכים אין יודעים את ה' יתברך ואין להם כח כמו הצדיקים שבזה העולם.

וזה: ואתחנן אל ה' בעת ההִוא וכו' אתה החֵלותָ להראות את עבדך את גֻדלך וכו' אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך. כי המלאך בחינת אל, כי נקראים אלים (תִקוני זהר קכ"ג.). וזהו 'אשר מי אל' - שהם בחינת המלאכים, 'אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך' - שאין שום מלאך שיוכל לעשות כמעשיך וכגבורותיך ודייקא מניהו. אבל בבני אדם התחתונים, שהם דרי מטה, יש ויש שיכולים לעשות כמעשיך וכגבורותיך, שהם הצדיקים שהם מושלים בעולם שיכולים לברא עולמות, כמו שאמרו חכמינו ז"ל (זהר חלק א', ה'.) על פסוק: ולאמר לציון עמי אתה, אל תקרי עַמי אלא עֻמי. מה אנא עבדי שמיא וארעא במלולי אף אתה כן. וכן במקומות הרבה, וכמו שאמרו רבותינו ז"ל (שם ט': י.) על פסוק: כי בכל חכמי הגוים וכו', מאין כמוך; אבל בישראל יש כמוך וכו'. ועל כן אני מבקש: אעברה נא ואראה את הארץ וכו'. שהוא לבוא לארץ ישראל, כי שם עיקר כללִיות העולמות ושם רואין עיקר גדֻלת ישראל בבית המקדש וכו'. והִרבה בתפלות הרבה מאד על זה, ואף על פי כן לא פעל בקשתו, עד שאמר לו ה' יתברך: רב לך אל תוסף דַבֵּר וכו'. שהוא בחינת סָגֵ לחכמה שתיקה, שגֻלה לו שאחר כל מה שהשיג שאין שום מלאך ושרף יכול להשיג, אף על פי כן עדיין יש מקיפים גבוהים כל כך שאי אפשר להשיגם בחיותו ומֻכרח להסתלק בשביל זה ובכח זה דייקא יאיר בתלמידו יהושֻע בחינת השגת מלא כל הארץ כבודו, עד שיהושֻע תלמידו הוא דייקא יכניסם לארץ ישראל בכחו והוא בעצמו אי אפשר לו לכנס לארץ ישראל. שכל זה הוא בחינת נוראות נפלאות הדעת הנ"ל, שה' יתברך עושה נפלאות גדולות וחסדים רבים ועצומים בשביל להודיע לבני אדם גבורותיו, להודיע לכל דרי מטה כי מלא כל הארץ כבודו וכו'.

וכן חוזר עמהם כל סדר מתן תורה וכו'. שהכל היה בשביל להאיר זה הדעת הקדוש בעולם. וכמו שכתוב שם (דברים ד, לה): אתה הֻראת לדעת כי ה' הוא האלקים אין עוד מלבדו וכו'. וכן הולך ומבאר בכל סדר זה, כמו שכתוב (שם, לב): כי שאל נא לימים ראשנים הנהיה כדבר הגדול הזה וכו' מן השמים השמיעך את קֹלו וכו'. ודבריו שמעת מתוך האש וכו' פנים בפנים דֻבר ה' עמכם וכו'. שבכל זה הזכיר אותם וחזר עמהם שיזכרו גדל כחו של זה האדם שבזה העולם שיכול לזכות לדבר עם ה' פנים בפנים וכו'. מה שאין מלאך זוכה לכך, שזהו בחינת עליונים למטה ותחתונים למעלה וכו'. (הלכות נטילת ידיים לסעֻדה ובציעת הפת - הלכה ו, אות פד)

ובקשתם משם את ה' אלקיך ומצאת.. (ד, כט)

'משם' דייקא, ממקום שאתם שם ומכל מה שעובר עליך, שצריך כל אדם ליזהר מאד מאד שלא להרהר אחר משפטיו יתברך, רק לידע ולהאמין תמיד כי צדיק ה' וישר משפטיו, וכל מה שעובר עליו הכל לטובתו. כי מי שמהרהר, חס ושלום, איזה הרהור על משפטיו יתברך, זה עיקר פגם המשפט, כי זה ידוע שהכל נברא בשביל האדם הבעל בחירה, ועיקר הבחירה הוא בשביל המשפט, היינו כדי שהאדם יקבל שכרו במשפט ולא יאכל לעתיד בחֵנם נהמא דכסופא. אבל משפט ה' יתברך עמֹק עמֹק מאד מאד, כי הוא יתברך אוהב צדקה ומשפט, כי על פי דין ומשפט לא היה אפשר להעולם להתקיים, על כן הקדים מִדת הרחמים, כמו שאמרו רבותינו ז"ל. אבל אף על פי כן, בלי משפט כלל אי אפשר להתקיים העולם שנברא בשביל הבחירה, שכל העולמות תלויים בזה.

על כן צריך האדם לידע, שכל מה שעובר עליו בכל יום ויום כל ימי חייו, הכל בצדקה ומשפט, בחסד וברחמים, כי ישר משפטיו יתברך, כי בחירתו הוא דייקא באֹפן זה שמתנהג עמו בכל יום ויום, כי ה' יתברך ברחמיו שקל בדעתו, שזה האדם עיקר בחירתו כשיהיה לו עֹשר מֻפלג, וזה האדם עיקר בחירתו על ידי עניות ודחקות גדול, וכן בשאר הרפתקאות וכו', כי הכל בשביל הבחירה שהוא בחינת משפט כנ"ל.

ובזה טועים רֹב בני אדם, שכל אחד אומר: אם היה לו פרנסה, היה עובד ה'. ואם כן לפי דבריו הקדוש-ברוך-הוא בא בטרוניא חס ושלום ועלילה עליו, כי הוא רוצה שיעסֹק בתורה ועבודה, אף על פי שאינו יכול מחמת דֹחק הפרנסה, ואם כן הרי הוא מהרהר אחר משפטי ה' יתברך, כאִלו חס ושלום הוא יתברך מעוות המשפט נגדו, וזה הפגם גדול ביותר, כי זה עיקר בחינת פגם המשפט, שמשם באים כל הקלקולים, רחמנא לצלן.

על כן צריך כל החפץ באמת לחוס על עצמו, שיזהר מאד מלומר כדברים האלה, רק ידע ויאמין שבחירתו תלויה דייקא באֹפן זה שה' יתברך מתנהג עמו, ויאמין שהכל לטובתו, ויהיה רגיל לומר: כל מה דעבד רחמנא לטב עבד, ובוודאי יש דרך, שדייקא על ידי זה הדחקות והיִסורים והבלבולים יתקרב לה' יתברך. ואם קשה לו לקבל ולסבֹל היסורים והדחקות, יצעק ויתפלל לה' יתברך שיושיעהו ויעזרהו, כי אין שום עצה ותחבולה נגד כל הצרות והרפתקאות וטִרדות פרנסה העוברים על האדם בכל עת ועת, כי אם לצעֹק ולזעֹק ולהתחנן לפני ה' יתברך, ולבכות לפניו כתינוק הבוכה לפני אביו שימלא מחסורו.

וכשילך בדרך זה, ירוויח תמיד הרבה רווח אמתי ונצחי, כי על פי רֹב יפעל בבקשתו הרבה, כי ה' יתברך שומע תפִלת כל פה. ואפילו אם לפעמים - חס ושלום - לא יתקבל תפלתו, כי זמנין דשמע וזמנין דלא שמע, כמבאר בזהר הקדוש, על כל פנים הרוויח שקֹרב עצמו לה' יתברך על ידי זה, כי אין שום דבר שיקרב וידבק את האדם לה' יתברך כמו התפִלה. אבל זה שאומר האדם: אם היה מתנהג עמי כך, הייתי עוסק בתורה וכו', אין זה עצה כלל, אדרבא הוא פוגם בזה הרבה כנ"ל, כי כל אחד צריך לבקש את ה' יתברך ממקום שהוא שם, כמו שכתוב: "ובקשתם משם את ה' אלקיך" משם דייקא, ממקום שאתם שם ומכל מה שעובר עליך, וכמובא בשם הבעל-שם-טוב, זכרונו לברכה. (הלכות ראש השנה – הלכה ו, אות יא לפי אוצר היראה – ממון ופרנסה, אות כב)

מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה.. (ה, כה)

אמרו רבותינו ז"ל: "מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי וכו'" אמר משה לישראל: כפויי טובה וכו'; בשעה שאמר הקדוש-ברוך-הוא לישראל 'מי יתן' וכו', היה להם לומר: תן אתה וכו', אף משה לא רמזה להם עד אחר ארבעים שנה וכו'; ומזה למדו, שאין אדם עומד על סוף דעתו של רבו עד ארבעים שנה, עיין שם ברש"י ותוספות. ומכל זה מבאר כמה מזהירים רבותינו ז"ל על התבודדות, דהיינו לפרש שיחתו לפני ה' יתברך, ולבקש מלפניו שיִתן לנו יראת שמים לבלתי נחטא, אף על פי שהכל בידי שמים חוץ מיראת שמים, אף על פי כן הכל בידו, וצריכין לבקש אותו יתברך דייקא על זה, וכמבאר שם במהרש"א. וכן מדברי רבותינו ז"ל הנזכרים צריכין ללמד, כמה צריכין לעסֹק בזה להבין סוף דעתם של רבותינו ז"ל, שהזהירו אותנו על זה, כי הבעל דבר מחליש מאד דעת כל אחד ואחד, כאִלו לא עליו כוונו רבותינו ז"ל, לפי עכירת מעשיו וקשיות ערפו וכו'.

אבל באמת אינו כן, רק ה' יתברך רוצה שנבין בעצמנו סוף דעתו, שרצונו וחפצו שנבקש אותו תמיד: תן לנו אתה יתברך לב טוב וכשר ליראה את שמך! ועיין בתוספות שם, שמשה בעצמו לא שֹם לבו כל כך לזה, כי לא היה צריך לזה, כי היה צדיק גדול; אבל ישראל, שלא היו במדרגה זו, היה להם ביותר לשֹום על לבם ולכוון דעת ה' יתברך, שיבקשו אותו שישמרם מעברות ושיִתן להם יראת שמים, בבחינת 'תן אתה'. והרי מבאר בתוספות הנ"ל הפך הדעת של קצת המהפכין את האמת, שאומרים שאין ראוי לעסֹק בהתבודדות לפרש שיחתו לפניו יתברך כי אם גדולי הצדיקים, אבל לא בני הנעורים, ובפרט אנשים מגֻשמים וכו'; והרי מבאר בתוספות הנ"ל ההפך ממש, שאדרבא משה רבנו לא היה צריך לזה כל כך כי היה צדיק גדול, אבל על ישראל דייקא הקפיד מאד מאחר שידעו את מדרגתם, מחמת זה דייקא היו צריכין להתחזק בהתבודדות ולהבין סוף דעתו של ה' יתברך, שאף על פי שהוא עצמו אומר 'מי יתן', שנראה מזה שאין הדבר בידו כביכול, כמו שאמרו רבותינו ז"ל: הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים, אף על פי כן רצונו שנבקש אותו: תן אתה! שזה עניין ההתבודדות, לפרש שיחתו בינו לבין קונו ולהתחנן ולבקש מלפניו על נפשו, שיִתן לו ברחמיו יראת שמים לבל יחטא עוד, כי באמת לאמתו הכל בידו יתברך, כמו שכמה פסוקים ומאמרי רז"ל מורים על זה, רק שרצונו יתברך דייקא לבקש אותו על זה.

אומן... אומן... ראש השנה
קידש חודשי רמתכ

כָּל מַה שֶׁמִּתְגַּדֵּל וּמִתְפָּאֵר שֵׁם הַצַּדִּיק יוֹתֵר מִתְגַּדֵּל וּמִתְפָּאֵר שֵׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּיוֹתֵר. (קל"ר ב', סז)

וזה בעצמו כוונת "מי יתן והיה לבבם זה", היינו שישימו לבם היטב לזה לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך תמיד על זה ולומר תן אתה וכו', ואז בוודאי יזכה אותם ה' יתברך ליראת שמים ולכל טוב. (עיין בדף הסמוך להלכות שבת, לפי אוצר היראה – התבודדות, אות מח).

סיפור

[ספר נחל נובע - לידתו של רבנו הקדוש]

... דרכינו היה להיות אצלו [אצל רבנו הקדוש] על ראש השנה ועל שבת חנוכה ועל חג השבועות, ובאלו השלושה זמנים היינו אצלו תמיד מיום שקבע דירתו פה ברסלב, והיה מצוה ומזהיר להיות אצלו באלו השלושה זמנים, והיה תמיד אומר תורה נפלאה באריכות גדול באלו הזמנים. היינו **בראש השנה** היה אומר התורה בין השמשות בין יום ראשון לשני, והתחיל בין השמשות ונכנס הרבה לתוך ליל שני של ראש השנה. **ובשבת חנוכה** אמר התורה בסעודה שלישית, **ובשבועות** היה אומרה גם כן כמו בראש השנה בין השמשות של יום שני דשבועות ונכנס הרבה לתוך ליל שני.

אך ביותר ויותר הזהיר **להיות אצלו על ראש השנה**, ואמר שעל ראש השנה הוא רוצה שיהיה כל אנשי שלומנו כולם כאחד איש לא יהיה נעדר. וגודל האזהרה שהזהיר להיות אצלו על ראש השנה אין לשער, והכפיל בהזהרה זו כמה פעמים, ואמר שכל עניינו הוא ראש השנה. גם בראש השנה האחרון באומין, דבר עמנו גם כן מזה מעלת מי שזוכה להיות אצלו על ראש השנה, ואמר בזה הלשון: **מה אומר לכם אין דבר גדול מזה!** ובלשון אשכנז "וואס זאל איך אייך זאגין קיין גרעסירס דער פון איז ניט דא". ואמר: **ואם אצל הצדיקים אחרים אינו כל כך חיוב להיות אצלם דייקא על ראש השנה יקשה עלי עוד קשיא אחת - איז ניאך אקשיא**, כלומר שאינו רוצה לתרץ ולומר הטעם, רק כאומר שבלא זה יש כמה קשיות עליו ויהיה עוד קשיא זו גם כן מה שהוא מקפיד מאד להיות אצלו על ראש השנה יותר משאר כל הצדיקים, כי אף על פי שאצל כל הצדיקים היו נוסעים על ראש השנה, אבל שום אחד מהם לא הקפיד ולא הזהיר כל כך כמותו, ועוד מבואר במקום אחר מה שצוה לעשות **כרוז** וכו', ואמר אז שכל מי שזוכה להיות אצלו על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד אכלו מעדנים וכו'... (מספר חיי מוהר"ן, אות קכ"ו)

שיחות

(מר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

... רבנו הקדוש הוא העיקר שלנו. הוא עיקר הנשמה שלנו, הוא עיקר התיקון שלנו. עוד לא היה מזמן בריאת העולם - עוד לא היה אור פלא כזה, עוד לא היה. אבל הוא כבר אמר שהוא כבש כל העולם ויכבוש כל העולם, הוא אמר: "אני לא גמרתי?! אני גמרתי ואגמ"ר!" הוא בא לעולם לתקן כל העולם, כל הרשעים, כל הטמאים, כֻּלם יהיו נקיים ויהיו ביחד עם ה' יתברך, עם התורה.

איך רבנו הקדוש אמר: "גמרתי ואגמ"ר", אף אחד לא אמר דברים כאלה - "גמרתי ואגמ"ר, כבשתי את כל העולם!"

זה גִּלה רבנו הקדוש רבי נחמן, הוא הודיע את זה, הוא גִּלה את זה, לא אני. אם אני אומר את זה יכול להיות להפך, אבל רבנו הקדוש - כל הדבורים שלו הם דברי ה' ממש!

אסור להרהר אחריו, מה שהוא אומר צריכים אנחנו לקבל ולקיים באמונה שלמה. רבנו הקדוש גִּלה חכמה חדשה כזה שלא היה בעולם עדיין והוא יכול לקרב ולהאיר לכל אחד. בכל דִּבור שהוא גִּלה הוא מאיר לכל אחד מישראל שלא יתייאש את עצמו ותמיד ילחם מלחמה קדושה עם התאוות, עם הגוף, והוא עושה את האדם חדש לגמרי. הוא מאיר ומלמד התורה בכל דִּבור שגִּלה בעולם עם כל אחד מהיהודים, הוא מלמד אתו ומאיר לו האמת.

אני לא אומר מה שאני מבין, כך קבלתי, כך קבלתי וראיתי הכל!

יש עניינים שאי אפשר לדבר בפה מרבנו. אנחנו מדברים, כל דִּבור עולה עולה למעלה מן הכל, כל דִּבור שיצא מפי רבנו הקדוש עולה על הכל! ככה הוא אמר, לא מה שאני אומר, הוא גִּלה טֶפה מן הים מי הוא. זה חדש, זה לא היה, זה עכשיו נתהוה איזה חוט דק מזה בעולם, ויהיה עולם חדש עם כל דִּבור של רבנו מכל דברי התורה.

כל דִּבור של רבנו הוא כלליות כל התורה וכל הקבלה והכל! בדבור אחד כלול כל.. הכל!

רבנו הוא הגאֻלה. בלי רבנו אין גאֻלה. העיקר הוא רבנו, הוא הגאֻלה. הגאֻלה עדיין לא היה בעולם, עכשיו הוא זמן הגאֻלה וכל העולם יתהפך, יתהפך הכל לטובה, הכל יתהפך. הכל, כֻּלם, כֻּלם יעבדו את ה', כֻּלם יעשו רצון התורה באמונה, באמת.

עכשיו הגיע הזמן של גאֻלת ישראל, יהיה גאֻלה כזה.. יהיה עולם אחר לגמרי, עולם של תורה, עולם של חכמה, עולם של אמת כזה חדש - עוד לא היה בעולם.

עכשיו יתגלה בעולם רבי נחמן. הוא אמר שהשם שלו - **נחמן**, זה פשוט כפול משֻלש מרֻבע. איך? **נַ נַחְ נַחְמָ נַחְמָן מאומן**, השוכן באומן. רבי נחמן גִּלה אור כזה, זה כ"ח חדש, אור חדש שלא נתגלה עדיין בעולם, ה' יתברך ברא את העולם, וזה

אומן, אומן, ראש השנה !

שאלות, פרטים והרשמה
073-7273760
054-8429006

חדש שלא היה ושלא נתגלה עדיין בעולם, ועכשיו הגיע הזמן שיתגלה. תורה כזה, חכמה כזה, קדֻשה כזה...

עכשיו צריך לבוא בעולם האור של רבנו הקדוש שהוא **הרבי של כל התורה, של כל הצדיקים**. הוא הודיע את זה שהוא העיקר התורה והכל!

רק הוא יכול לעזר לנו, הוא יכול לתקן ולרפאות כל העולם, כל הכופרים, כל הרשעים. הוא יכול להפך כל העולם מכפירה לאמונה כזה ולאמת כזה שלא היה מעולם. הוא מחזיר כל העולם לה' יתברך, דִּבור אחד - "אין שום יאוש בעולם כלל!"

רק דִּבור אחד והוא מרפא מחזק כל אחד ואחד, ומחדש כל אחד ואחד ונותן לו הכל חדש - מ"ח חדש, לב חדש, זה עניין כזה, דבר פלא כזה שעוד לא היה בעולם...

אוי, אוי, מה שזה מה שזה.. איזה רפואות, איזה ישועות, איזה כ"ח, איזה פלא מה שלא היה עדיין מעולם. זהו הגאֻלה השלמה שאנחנו מקוֻים ומצפים בכל ימי חיינו. זהו העיקר של התורה, העיקר של הכל. הוא מכניס התורה באדם, אמונה, אמת, שזה פלאות כאלה שאין בעולם. ככה הוא סֵפר, מה אני יודע? הוא גִּלה טֶפה מן הים מעניין גדֻלתו שהוא יכול לעזר לנו. הוא אמר: "**אני נהר המטהר מכל הכתמים**!" כתמים כאלה שיש לנו מי יכול לנקות? רק רבנו הקדוש!

אני לא כלום, אבל אני מרגיש שזה עניין תחיית המתים, להחיות אותנו שנחזיק מעמד, להיות תמיד סמוך ומקֻשר ודבוק בה' יתברך. רבנו הקדוש הוא **הבחיר של כל הדורות**. אנחנו חולים כאלה שאנחנו צריכים ל**הרופא הכי גדול שבעולם**, והרופא כזה שהוא יכול לרפאות אותנו - זה רק רבנו הקדוש. הוא הרופא הכי גדול בכל דור ודור. הוא יכול לעזר לנו, רבי נחמן מברסלב!

מכתב

(ספר אבֵי הנחל א' - מכתב כ"ב)

ב"ה, י"ב אייר תשי"ט, טבריא.

חמדת לבי הנחמד מפז ומפנינים, שכלתה נפשו להצדיק הפותח גידי קשיות לבנו בל נתפס ברשת תאוותינו ובל נישן ימינו ושנותינו. ה' יאריך שנותיו בנֹעם העליון, באֹפן שיסלק ויבטל חכמתו ושכלו נגד מתיקות אור הדעת של הצדיק החכם האמתי, בחינת משיח.

אחי לבבי, אהה העולם ישנים, עד מתי נישן עוד! הזמן הולך והומה וסוער ורץ ופורח מאד יותר מצלו של עוף הפורח באוויר, והגוף אפשר עכשיו בא יומו, ומה נעשה ליום אחרון. אין חכמה ואין עצה כי אם לברח לצדיק האמת זקן שבזקנים, סבא דסבין, בחיר מבחירי צדיקיא, שבעֹצם גדֻלתו ונוראות כֹחו יכול לתקן הכל אפילו נפשות פגומות ומקֻלקלות כל-כך עד שאי אפשר להם להתקן בשום פנים.

עיקר מלחמת עמלק שבכל דור ודור הוא המחלקת, שמתגבר השקר נגד האמת, ורק זֹאת היה בעכרנו יותר מכל העוונות שבעולם, ועל זה נאמר: "צופה רשע לצדיק וכו' ה' לא יעזבנו בידו".

אין מֻפקר גדול מזה שאינו חושב על תכליתו ומה יהיה ממנו בעלמא דאתי - עולם ארֹך לעולמי עד ולנצח נצחים, והולך אחר תאוות לבו, ומפקיר עצמו מחיים נצחיים, ורודף אחר תאוות עולם הזה שהוא כצל עובר ומלא כעס ומכאובות ויגון ואנחה.

הצדיק מסתכל בכל אחד ואחד להביאו אל התכלית הטוב ולסתֹם עיניו מהבלי העולם הזה!...

עצות ותפילות

(ל.עצות - כעס, י-יב)

כעס מזיק לפרנסה, כנזכר לעיל. ועל-ידי-זה הוא רחוק מאמת, ועל-ידי-זה אינו יכול להתפלל. גם אינו יכול לגמֹר ולהוציא מכֹח אל הפֹעל מה שצריך.

כשמתגבר ומשבר הכעס, על-ידי-זה נעשה ונמשך בחינת רוחו של משיח, ונחשב כאֵלו על-ידו נתהוה ונברא כל העולם ומלואו, וזוכה לפרנסה ולהתפלל לה' לבדו בלי פניות בשביל בני-אדם, חס ושלום, וזוכה להוציא מכֹח אל הפֹעל כל המצוות וכל הדברים שבקדֻשה שצריך לעשות.

על-ידי קדֻשת ארץ-ישראל זוכין לשבֹר בשלמות הכעס והעצבות והעצלות. על-כן צריכין לבקש מאד מה' יתברך שיזכה לבוא לארץ-ישראל מהרה, כי על-ידי קדֻשת ארץ-ישראל זוכין לבחינת אריכת אפים, דהיינו שיאריך אפו על כל מה שעובר עליו, ולא יכעס ולא יקפיד על שום אדם, אפילו אם עשה כנגדו מה שעשה.

... ועזרנו וזכנו וחננו, שנזכה להמתיק ולשכך חרון אפך מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל. ותעזרנו ברחמיך וחסדיך הרבים, שנזכה לשבר מהרה מִדת הכעס מאתנו, ואל יִחר אפנו על שום דבר שבעולם, רק נזכה לשבר ולבטל ולהמתיק כל מיני חרון-אף מעלינו ומעל כל ישראל, ואל יעשן אפך בנו, רק נזכה לברר ולהמתיק ולזכך העשן של החרון-אף, עד שיהיה נעשה ממנו רוח ניחא, רוח אווירי, רוח דקדֻשה.

ועל-ידי-זה יהיה נמשך רוחו של משיח עלינו, ותביא לנו את משיח צדקנו, וימהר ויחיש לגאלנו גאֻלת עולם. ועל-ידי-זה יהיה נמשך עלינו חיות גדול דקדֻשה, רוח חיים דלעלא ורוח חיים דלתתא. ותפתח את ידך ותשביענו ברצונך, ותחיינו ברחמיך, ותיתן לנו פרנסותנו ברווח, קֹדם שנצטרך להם, כי עינינו אליך ישברו, לך לבד עינינו תלויות, חוס וחננו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו, ויקֻים בנו מקרא שכתוב, "פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון"... (לקוטי תפילות א' – מתוך תפילה ס"ו)

תרומות בכל סניפי הדואר, חשבון מספר 89-2255-7 / מערכת 054-8429006 או 054-8484486 / מכתבים ת.ד. 27100 ירושלים 91270
דוא"ל Shabat.Breslev@gmail.com / הורדת-הדפסת עלונים (ארכיון) www.nanach.org/parsha / שידורי מצוה 02-5824048 (13:00-15:00)